saatiot, komissio ja jäsenvaltiot – työskentelevät koordinoidusti ja toisiaan täydentävästi. Yksityissektorin panos ja sen kokemusten hyödyntäminen on näin ollen olennaista, minkä tulee näkyä ohjelmien ideoinnissa, suunnittelussa ja toteutuksessa mutkikkaan byrokratian välttämiseksi.

Bryssel 29. marraskuuta 2000.

Talous- ja sosiaalikomitean

puheenjohtaja

Göke FRERICHS

Talous- ja sosiaalikomitean lausunto aiheesta ”Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi lemmikkieläinten muuhun kuin kaupalliseen kuljettamiseen sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista”

(2001/C 116/12)

Neuvosto päätti 10. lokakuuta 2000 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 37 artiklan ja 152 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisesti pyytää talous- ja sosiaalikomitean lausunnon edellä mainitusta ehdotuksesta.

Asian valmistelusta vastannut ”maatalous, maaseudun kehittäminen, ympäristö” -jaosto antoi lausuntonsa 15. marraskuuta 2000. Esittelijä oli Leif E. Nielsen.

Talous- ja sosiaalikomitea hyväksyi 29. ja 30. marraskuuta 2000 pitämässään 377. täysistunnossa (marraskuun 29. päivän kokouksessa) seuraavan lausunnon. Äänestyksessä annettiin 110 ääntä puolesta, 1 vastaan, ja 1 pidättäytyi äänestämästä.

1. **Johdanto**

1.1. Raivotaudin ja muiden tarttuvien kotieläinsairauksien pelosta tietyt jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön rajoituksia, jotka koskevat mm. koirien ja kissojen muuta kuin kaupallista maahantuontia toisista jäsenvaltioista sekä yhteisön ulkopuolisista maista. Komission ehdotuksen tavoitteena on yhdenmukaistaa sovellettavia käytäntöjä yhteisön ulkopuolelta tulevaa maahantuontia koskevilla yhteisillä suojatoimilla sekä vähentämällä jäsenvaltioiden välisiä rajoituksia. Edellä mainituista sairauksista osa koskee vain eläimiä, kun taas osalla (nk. zoonooseilla ja niistä etenkin raivotaudilla) on merkitystä myös ihmisten terveydelle. Tämän vuoksi komissio katsoo, että yhdenmukaistamisesta päätettäessä on sovellettava yhteispäätösmenettelyä.

1.2. Raivotautialueilla ketuille suun kautta annettujen rokotusten ansiosta raivotautitilanne on parantunut merkittävästi koko EU:ssa. Tilanteen parantumisen vuoksi Ruotsi ja Yhdistynyt kuningaskunta ovat korvanneet aiemmat karanteenimenettelynsä vähemmän rajoittavalla järjestelmillä. Unionissa todettujen raivotautitapausten aiheuttajina ovat olleet erityisesti yhteisön ulkopuolisilla raivotautialueilla sijaitsevista taajamista tuodut eläimet. Useiden asiantuntijakomiteoiden ja mm. eläinlääkintäalan tiedekomitean lausuntoihin pohjautuvassa ehdotuksessa esitetään yhteisön ulkopuolisista maista tulevien eläinten tarkastusten tiukentamista.

1.3. Ehdotuksen mukaan jäsenvaltioiden välillä kuljetettavalla tai seuraavista yhteisön ulkopuolisista maista (alueelliselta kannalta tarkasteltuna niiden asema on yhteisön alueisiin verrattava; kyseessä ovat Andorra, Islanti, Liechtenstein, Monaco, Norja, San Marino, Sveitsi, Vatikaani, Mansaari ja Kanaalisaaret), tuotavalla koiralla tai kissalla tulee olla saattajana sen omistaja tai muu siitä kuljetuksen aikana vastaava luonnollinen henkilö. Eläin on voitava tunnistaa joko tatuoinnista tai elektronisen tunnistuslaitteen avulla, ja sillä on oltava mukana todistus raivotautirokotuksesta, joka on annettu kuluneen vuoden sisällä WHO:n standardin mukaisella inaktivoidulla rokotteella, ellei kyseessä ole perusrokotus.

4.3. Sisämarkkinoilla toteutettaviin myynninedistämistoimiin varattavien määrärahojen tulee vastata tavoitteita. Määrärahojen riittämättömyys heikentäisi välineen tehokkuutta ja aiheuttaisi tarpeettomia jännitteitä valintakelpoisten alojen ja tuotteiden välillä.

1.4. Ruotsin, Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset voivat asettaa lisävaatimuksia, jotka koskevat neutralisoivien vasta-aineiden pitoisuutta vähintään 6 kk ennen kuljetusta ja vähintään 30 vrk edellisen rokotuksen jälkeen. Kyseiset maat voivat kuitenkin poiketa kaikista raivotautia koskevista vaatimuksista muista jäsenvaltioista tai niihin verrattavista yhteisön ulkopuolisista maista ja alueilta tuotavien eläinten kohdalla.

1.5. Muista kuin ehdotuksessa mainituista yhteisön ulkopuolisista maista tuotavilta eläimiltä vaaditaan samat todistukset raivotautirokotuksesta ja vasta-ainepitoisuuksista kuin Ruotsiin, Irlantiin ja Yhdistyneeseen kuningaskuntaan tuotavilta eläimiltä. Tietyissä jäsenvaltioissa tämä merkitsee valvonnan kiristymistä. Lisäksi Ruotsi, Irlanti ja Yhdistynyt kuningaskunta voivat antaa karanteenimääräyksiä, joista niiden on ilmoitettava komissiolle.

1.6. Koiria ja kissoja lukuunottamatta useiden muiden eläinten kuljetus jäsenvaltioiden välillä tai niiden tuonti edellä mainituista yhteisön ulkopuolisista maista tai alueilta ei ehdotuksen mukaan kuulu eläinten terveydelle asetettujen vaatimusten piiriin. Näitä eläimiä ovat asetusehdotuksen liitteessä mainitut hämähäkit ja hyönteiset, kalat, sammakkoeläimet, matelijat, linnut sekä hillerit, kaniinit, marsut ja hamsterit.

1.7. Asetuksen tultua voimaan jäsenvaltiot voivat muuta kuin raivotautia koskevassa erityistilanteessa kuitenkin jättää komissiolle lisätakeita koskevan hakemuksen. Komissio toivoo lisäksi saavansa valtuudet muuttaa tai täydentää eläinlajien, maiden ja alueiden luetteloja sekä eläinlääketieteellisiä vaatimuksia yhteistyössä pysyvän eläinlääkintäkomitean kanssa. Uusien yhteisön ulkopuolisten maiden lisäämisen liitteen luetteloon tulee perustua arvioon niiden eläinlääkintäviranomaisten rakenteesta ja organisaatiosta, maan raivotautitilanteesta, lihansyöjiä koskevista tuontimääräyksistä sekä raivotautirokotteiden markkinoille saattamista koskevista säännöksistä.

2. **Yleistä**

2.1. TSK katsoo, että tarttuvia kotieläinsairauksia on välttämätöntä ehkäistä ja torjua mahdollisimman kattavasti sekä EU:ssa että hakijavaltioissa. Lisäksi on tärkeää estää niiden mahdollinen kulkeutuminen yhteisöön luettelossa mainitsemattomista ulkopuolisista maista tapahtuvan tuonnin yhteydessä. Unionin laajennuttua tartuntojen leviämisriski kasvaa uusien naapurimaiden ja eläinten nykyistä pidempien kuljetusmatkojen vuoksi. Kuten nyt käsiteltävässäkin ehdotuksessa, tulee asianmukaisten toimenpiteiden pohjautua mahdollisimman pitkälti tieteellisiin perusteisiin.

2.2. On erittäin myönteistä, että unionin raivotautitilanne on jäsenvaltioiden hallinnassa. Eläinten tuonti raivotautialueilta muodostaa kuitenkin merkittävän riskin. Tämän vuoksi on tarpeen yhdenmukaistaa jäsenvaltioiden sääntöjä ja luoda eläinten tuontia koskeva yhteinen menettely. TSK panee kuitenkin merkille, että ehdotuksessa on kyse alueellistamisesta eikä täydellisestä yhdenmukaistamisesta, mikä useissa tapauksissa voisi eläinlääkinnän alalla olla perusteltua. Näin jäsenvaltiot, joissa raivotautia ei perinteisesti ole esiintynyt, saavat erityissuojan. Tätä voidaan toistaiseksi pitää perusteltuna.

2.3. Ehdotuksen myötä raivotaudin ehkäisy perustuu erityisesti siihen, että jäsenvaltiot pystyvät valvomaan riittävästi luettelossa mainitsemattomista yhteisön ulkopuolisista maista tapahtuvaa eläinten tuontia. TSK esittää, että komissio ja jäsenvaltiot varmistavat, että mahdollisimman tehokkaan rajavalvonnan järjestämiseen panostetaan mahdollisimman paljon.

2.4. Kuten komissio ehdottaa, yhteisön ulkopuoliset tautitilanteeltaan unionia vastaavat lähimaat ja -alueet on tarkoituksenmukaista ottaa asetuksen piiriin. Se edellyttää kuitenkin, että eläinten tuonnissa kyseisiin maihin ja alueille sovelletaan täysin samaa valvontaa kuin unioniin tuotaessa.

3. **Erityistä**

3.1. Lemmikki- ja seuraeläinten kuljetukseen liittyy raivotaudin lisäksi joukko muita terveysriskejä. Kotieläinten suojelemiseksi tartunnoilta sekä kalliilta torjuntamenettelyiltä välttymiseksi olisi tämän vuoksi paikallaan luoda riittävät järjestelyt. Kaikki lintulajit, kuten lemmikkikanat, kyyhkyset ja papukaijat voivat kantaa vaarallisia tarttuvia tauteja (Newcastlen tauti ja ornitoosi sekä zoonoosit, kuten Salmonella DT 104). Siipikarjan kannalta vaikeaa kampylobakteeria levittävät mm. likaisen veden kanssa tekemisissä olevat lemmikkieläimet (mm. koirat, käärmeet, kilpikonnat).

3.2. Vaikka lemmikki- ja seuraeläinten kuljetuksia koskeville ja mm. edellä mainittujen sairauksien tartuntariskin pienentämiseen tähtääville määräyksille voidaan esittää erilaisia perusteluja, TSK katsoo, että ne ovat hallinnollisesti epäselviä, eikä niiden vaikutus ole kohtuullisessa suhteessa villieläinten aiheuttamaan tartuntariskiin.

3.3. Eläimet, jotka eivät täytä terveysvaatimuksia, lopetetaan. Siinä tulee noudattaa Amsterdamin sopimuksen eläinten hyvinvointia koskevan pöytäkirjan määräyksiä.

3.4. TSK pitää lisäksi välttämättömänä vähentää unioniin suuntautuvan eksoottisten eläinten kaupallisen tuonnin yhteydessä ilmeneviä eläinsuojeluongelmia.

3.5. Komission tulee antaa viiden vuoden kuluttua kertomus säännösten soveltamisesta ja mahdollisista muutosehdotuksista.

4. **Päätelmät**

4.1. TSK kannattaa komission ehdotusta edellä mainituin huomautuksin.

Bryssel 29. marraskuuta 2000.

Talous- ja sosiaalikomitean

puheenjohtaja

Göke FRERICHS

Talous- ja sosiaalikomitean lausunto aiheesta ”Ehdotus: Neuvoston asetus asetuksen (ETY) N:o 1035/72 II a osaston mukaisesti hyväksyttyjen eräiden laadun ja kaupan pitämisen parantamissuunnitelmien rahoittamisen jatkamisesta yhdellä vuodella”

(2001/C 116/13)

Neuvosto päätti 20. lokakuuta 2000 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 37 artiklan nojalla pyytää talous- ja sosiaalikomitean lausunnon edellä mainitusta ehdotuksesta.

Asian valmistelusta vastannut ”maatalous, maaseudun kehittäminen, ympäristö” -jaosto antoi lausuntonsa 15. marraskuuta 2000. Esittelijä oli José Manuel de las Heras Cabañas.

Talous- ja sosiaalikomitea hyväksyi 29. ja 30. marraskuuta 2000 pitämässään 377. täysistunnossa (marraskuun 29. päivän kokouksessa) seuraavan lausunnon. Äänestyksessä annettiin 107 ääntä puolesta, yksi vastaan, ja kaksi pidättyi äänestämästä.

1. **Johdanto**

1.1. Käsiteltävässä asetusehdotuksessa toteutetaan Brysselissä 17. heinäkuuta 2000 kokoontuneen ministerineuvoston tekemän sopimuksen ensimmäistä osaa. Sopimuksessa neuvosto kehotti komissiota ehdottamaan, että vuoden 2001 määrärahoista maksetaan pähkinän- (mantelin, hasselpähkinän, saksanpähkinän ja pistaasipähkinän) ja johanneksenleivän viljelijöille tukia, jotka muuten päättyisivät vuonna 2000. Lisäksi komissiolle annettiin tehtäväksi laatia pähkinä- ja johanneksenleipäalasta erityinen tutkimus, jonka tulee sisältyä hedelmä- ja vihannesalan järjestelystä ennen vuoden 2000 loppua esiteltävään kertomukseen.

2. **Taustaa**

2.1. Asetuksen (ETY) N:o 1035/72 II a osaston perusteella vuonna 1989 käynnistetyt kymmenvuotiset parantamissuunnitelmat ovat eräissä jäsenvaltioissa olleet hyvin tärkeitä tuotannon järjestämisen, tarjonnan keskittymisen ja tuotanto- ja markkinointirakenteiden parantamisen kannalta. Suunnitelmat ovat vaikuttaneet tuottajien tuloihin ja jarruttaneet pähkinöiden ja johanneksenleivän tuotannon lakkauttamista EU:n tuotantoalueilla.

2.2. Hedelmä- ja vihannesalan yhteisen markkinajärjestelyn uudistamisesta annetussa asetuksessa (EY) N:o 2200/96, jossa mainitut toimenpiteet kumottiin, ei kuitenkaan tunnustettu pähkinän- ja johanneksenleivän viljelyn erityisongelmia. Asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat osoittautuneet puutteellisiksi ja riittämättömiksi, koska ne eivät sovellu asianomaisten tuotantojen erityisluonteeseen.